

Skončí americké volby u soudu? Jsou zmanipulované? A povede jejich podivný průběh k občanské válce?

- CZ24 News | 6. listopadu 2020

USA: Pokud nedojde k nějakým podezřelým machinacím, jakých jsme byli svědky například u zmanipulovaných prezidentských voleb před čtyřmi lety v Rakousku, měl by se americkým prezidentem stát znovu Donald Trump. Úřadující hlava státu se již ráno prohlásila za vítěze, když po vítězství v některých důležitých státech, například na Floridě, Trump tweetoval, že vyhrává „ve velkém stylu“, a pronesl v tomto duchu i povolební projev.

I podle projekce volebního výsledku, kterou ještě v odpoledních hodinách středoevropského času přinesl vlivný americký liberální deník The Washington Post, který nepatří zrovna mezi Trumpovy fanoušky, by měl v Bílém domě zůstat stávající šéf, protože „v dalších důležitých státech, kde nejsou sečteny všechny hlasy, Trump předběžně vede“.

Nepsané pravidlo amerických voleb navíc velí, že kdo nevyhraje Floridu, nemůže být prezidentem. Vzpomeňte na dosud největší americký volební skandál v dějinách, kdy se před dvaceti lety mocně čachrovalo s floridskými hlasy a za více než podezřelých okolností porazil až po přepočítávání hlasů a u Nejvyššího soudu George Walker Bush Ala Gorea. Bylo to spíš rozhodnutí politické než volební a v čistotu voleb od té doby mohou věřit jen bytostní optimisté. Nebo blázni. Podobně vyhocený scénář, i když ne kvůli Floridě, se ale může opakovat i letos.

Vše se sice zdálo jasné, ale než jsem dopsal první odstavce, situace se rychle změnila. Rozhodujícím jazyčkem na vahách se totiž stávají takzvané korespondenční hlasy, u kterých se dá podvádět daleko lépe, než když chodí voliči hlasovat osobně. Což samozřejmě neznamená, že by se nedaly falšovat i klasické volby, jen je to zřejmě těžší.

Jestli opravdu dojde k situaci, kdy budou o vítězi voleb v USA rozhodovat korespondenční hlasy v

Pensylvánii, kde odesláním hlasu poštou volilo nejvíc lidí, může to úplně snadno skončit ostudou jako před čtyřmi lety v Rakousku.

Tam tenkrát porazil kandidát Svobodných Norbert Hofer, jehož vítězství si nikdo kromě voličů nepřál, kandidáta Zelených Alexandra von Bellena, jehož intenzivně prosazovala a tlačila Evropská unie a hlavní mediální proud.

Když se to nepovedlo u volebních urn, manipulovalo se právě s korespondenčními hlasy. V celém Rakousku sice vyhrál Hofer, který získal 51,9 % hlasů oproti 48,1 % van Bellenovým, ale 570 000 odevzdaných korespondenčních hlasů vše „zázračně“ zvrátilo a najednou byl vítězem van Bellen, který v korespondenčním hlasování získal kolem 70 % hlasů.

Bylo to celé tak moc podezřelé, že Ústavní soud nařídil opakování druhého kola voleb. Asi aby to nevypadalo tak trapně, jako důvod nebyla uvedena manipulace s hlasy, ale porušení formálních předpisů, neboť členové volebních komisí přiznali, že obálky otvírali před stanoveným časem a potvrdili, že sčítání hlasů provázely nesrovnalosti. Jenže vlivný list Kronen Zeitung přinesl i velmi pikantní informace například o tom, že volební účast v dolnorakouském městě Waidhofen an der Ybbs dosáhla úctyhodných 146,9 %, a nereálné údaje se týkaly i města Linec.

Korunu všemu pak nasadila skutečnost, že v říjnu, v době, kdy se mělo druhé kolo opakovat a v průzkumech vedl liberály nechtěný kandidát Hofer, úřady uvedly, že je na volebních obálkách špatné lepidlo, a volby tak nemohou v avizovaném termínu proběhnout a uskuteční se až v prosinci. Další dva měsíce mediální masáže a příprav pak již postačily tomu, že nakonec de facto napotřetí vyhrál konečně ten „správný“ kandidát.

V Americe je teď situace nápadně podobná jako tehdy v Rakousku. Dokud se sčítaly hlasy z volebních místností, jasným vítězem byl Donald Trump. Jakmile se ale začaly počítat hlasy došlé poštou, začala se situace pěkně „po rakousku“ otáčet. Jako by Trump již před sčítáním korespondenčních hlasů tušil, kam celá hra směřuje, hned po ránu sdělil: „Velký náskok máme v Pensylvánii. Hned vám řeknu, o kolik vedeme v Michiganu... Wow, to je opravdu vysoké číslo. A vedeme také ve Wisconsinu.“ Demokraty ale hned vzápětí obvinil z toho, že se budou právě skrze korespondenční hlasování snažit volby ještě zvrátit. „Vedeme ve velkých číslech, ale oni se snaží ty volby ukrást. Nikdy je nenecháme to udělat. Nelze odevzdávat hlasy až po uzavření volebních místností!“ rozčiloval se „jasnovidně“ úřadující prezident.

Uběhlo jen pár hodin a jeho pohodlný náskok se rozplýval jako pára nad hrncem. Ještě v 9.40 našeho středoevropského času vedl Trump ve Wisconsinu o 119 tisíc hlasů a zbývalo dopočítat přibližně 211 tisíc korespondenčních hlasů. Co myslíte, že se stalo? Wisconsin najednou není červený (Trumpův), ale modrý (Bidenův). Prý vede zhruba o 21 tisíc hlasů a zbývá dopočítat 103 tisíc. To je, panečku, matematika. Ještě okatější je pak Michigan, kde Trump vedl dokonce o několik procentních bodů. Už nevede. Že by uměli hlasovat poštou jen levicoví liberálové, a nikoli konzervativci?

Někdo se nám tedy asi snaží říct, že je normální, když skoro 100 % hlasů poštou připadá demokratům? Takhle dobrí nebylo ve volbách ani východoevropští komunisté, i když mají s americkými demokraty co do názorů i metod mnoho společného.

Jestli takhle toto „počítání“ půjde dál, z nikterak výrazného, ale přesto jasného vítězství Donalda Trumpa se stane přesvědčivé vítězství Joe Bidena, kterého tlačí zuřivě vpřed nejen washingtonští jestřábi a struktury stínového mafiánského státu (Deep State), ale i jejich prodloužená ruka v podobě mainstreamových médií.

Ta se zdiskreditovala již při volbách v roce 2016, kdy nepokrytě fandila Trumpově soupeřce Hillary

Clintonové a pořád voliče manipulovala průzkumy, jak je Clintonová jasná vítězka a jak Trump nemá šanci. Nepomohly jim nakonec ale ani zfalšované průzkumy, ani krytí skandálů rodiny Clintonových, ani neustálé špinění Trumpa a ustavičné lhaní... Přesto zpívají i o čtyři roky později stále stejnou kolovrátkovou píseň.

Nejde o to, jestli je Trump dobrý nebo špatný prezident, ale o princip. S aktivismem a manipulativností takzvaných seriózních médií souvisí i příhoda z Bidenova vystoupení v den voleb, kdy se zastavil za voliči ve Philadelphii. Kamery zde zachytily bizarní scénu, která by za normálních okolností byla pro média tučným soustem, jež by rozmazala po titulních stranách a kandidáta by jím zcela znemožnila a diskvalifikovala jako nezpůsobilého výkonu funkce.

Biden, kterému je již 77 let, svým voličům řekl: „Toto je můj syn Beau, kterého mnozí z vás pomohli zvolit do delawareského senátu.“ Jenže vedle něj stála vnučka, přičemž jeho syn zemřel v roce 2015 na rakovinu. Stále senilnějšímu Joe Bidenovi se takové věci, které nebezpečně odkazují na známý vtip „jak se jmenuje ten německý doktor, který mi po bytě schovává všechny věci?“, stávají pravidelně. Ale stejně jako kriminální skandály Hillary Clintonové mu stále procházejí. Je to jen takový detail, zato dost výmluvný.

Letos to zkrátka s médii bylo stejně tristní jako při minulých volbách. Také přinášela neustále průzkumy, jak vyhraje s přehledem Biden a jak Trump nemá šanci, a ejhle, nebýt „stoprocentního“ sčítání hlasů na poště ve prospěch demokratů, Trump by byl znovu prezidentem.

Ted' to tak ale nevypadá. „Včera v noci jsem vedl, často přesvědčivě, v mnoha klíčových státech, které jsou ovládány demokraty. Poté náskok začal mizet, zejména když se začaly sčítat korespondenční lístky,“ napsal Trump na svůj Twitter.

Vrcholem nepatřičného mediálního aktivismu pak byla reakce na prezidentův ranní projev, který některé televize přerušily v půlce, protože v něm prý lhal, když říkal, že vyhrál a že demokrati podvádějí. Takže odteď, když bude někdo v televizi říkat něco, co se levicovým cenzorům nelíbí, se nenechá ani domluvit, nebude se o názorech už vůbec diskutovat, ale budou se rovnou vypínat v půlce věty? To je snad ještě horší než u nás, kdy taková Česká televize názorové oponenty sice skoro vůbec nezve, ale když už je nějaký z nich třeba prezident, vypnout projev by si nedovolila ani ona.

Sociální síť Twitter zase brání Trumpovi ve sdílení „nepravdivých“ tweetů a vysvětlující komentáře o tom, že prezident kecá, připojuje i Facebook. Podivné sčítání ale nikoho zdá se příliš nevzrušuje.

Při takové představě o demokracii není divu, že se rozuzlení volební frašky dočkáme zřejmě až v soudní síni. Ještě podstatnější ale je, co takový vývoj situace a politikaření vyvolá. Už v tak emocemi napěchované Americe, kde v uplynulých měsících rostl prodej zbraní a kde by si každý druhý občan mohl otevřít soukromou střelnici, to dost možná povede k regulérní občanské válce. Pokud tam už tedy neprobíhá.

Nic naplat, tyto volby tak opět ukazují jediné: o tom, kdo bude vládnout, se rozhoduje nikoli u volebních urn, ale „za oponou“. Důležité bude, za kterým kandidátem stojí mocnější zákulisní skupina. Ať vyhraje jeden korespondenčními hlasy (nebo se to znovu otočí?), případně druhý kandidát zvítězí u soudu, obrázek o důvěryhodnosti demokratických procesů v zemi, která byla ostatním dlouho dávana jako vzor demokracie, jsme si mohli udělat více než dostatečný. Ale to už je po koronavirovém divadle uplynulých měsíců jen takový malý přídavek a lekce pro všechny, kteří si snad ještě nevšimli, v jaké iluzi to vlastně žijí.

Autor: Milan Vidlák

Zdroj: <https://www.casopis-sifra.cz>